

den højtærede Minister give, den Gang han optraadte som Ordfører for Venstre, og jeg kan virkelig ikke faa mig selv til at mene, at dette skulde være en varm Erklæring til Byerhvervene.

Men, siger den højtærede Minister, Regeringen har i jo forelagt Forslag, og de vil betyde meget for Byerhvervene. Det benægter jeg ikke. De har allerede betydet en Del. De har allerede standset alt Forretningsliv i Landet saa nogenlunde, og de vil komme til at betyde mere: Arbejdsløsheden vil vokse, Produktionen vil blive standset, Omsætningen formindsket, Nød og Elendighed vil brede sig endnu stærkere, hvis disse umulige Forslag nogen Sinde gennemføres. Men det var jo ikke den Form for Hjælp, Byerhvervene havde Grund til at haabe paa. Jeg ved godt, at der er Byerhvervsfolk, der slutter sig til den højtærede Ministers Opfattelse og er kortsynede nok til at tro, at bare de faar trykket Underklassen rigtig langt ned, saa vil der blive Velstand for dem. Gud bedre dem, hvor de regner forkert, de Godtfolk! De skulde erindre den gamle Sætning, at det, der tjener Erhvervslivet bedst, er en velstillet Arbejderbefolkning og ingenlunde det Pjalteproletariat, der maa blive Følgen af disse Forslags Gennemførelse.

Den højtærede Minister vendte sig advarende mod de Konservativer og sagde: Naar Socialdemokraterne giver deres Tilslutning, stiller de jo ogsaa forskellige Krav, Krav om Kontrol, Prisregulering o. s. v. — og den højtærede Minister lagde ikke Skjul paa, hvilket Ubehag det var for ham at høre, at vi vilde havde Kontrol med Erhvervslivet. Heldigvis er jo Industrierne ikke lige saa kortsynede, naar de drøfter disse Spørgsmaal. Jeg har jo tidligere ført Forhandlinger med Erhvervenes Repræsentanter, Erhversorganisationernes Mænd om Muligheden for Kriseforanstaltninger og har ogsaa ofte drøftet med dem dette Spørgsmaal om Kontrol og Prisregulering, og jeg har fra disse mine Forhandlinger afskillige Erindringer om, at Erhversorganisationernes Mænd har erklæret sig fuldstændig rede til at tage ogsaa saadanne Kontrolbestemmelser med som dem, jeg i Dag har sagt, man burde indføje i de foreliggende Forslag.

Men jeg synes ogsaa, at den højtærede Minister dog har mindre Grund til at være betænkelig ved Kontrolbestemmelser. Kender den højtærede Minister det Forslag, der foreligger vedrørende Vinhandelen? Kender den højtærede Minister de Kontrol-

bestemmelser, det indeholder? De Krav til Undersøgelse og Sikring, det indeholder? Kender den højtærede Minister i det hele Vinhandelens Forhold, saaledes som de har artet sig i adskillige Aar? Kender den højtærede Minister de Restriktioner, der gælder for denne Næringsgren? Jeg maa ikke antage det, siden han med en saadan Foragt taler om Kontrolbestemmelser for Erhvervene. Naar man selv som Regeringsmedlem kan forelægge Forslag af den Art, saa synes jeg ikke, man har nogen som helst Ret til advarende at strække Hænderne ud, naar andre taler om i en midlertidig Kriselovgivning at indføje ganske naturlige og selvfølgelig Sikringsbestemmelser af Hensyn til Befolkningens Interesser.

Men al den megen Tale fra den højtærede Ministers Side, hvad munder den ud i? I et Tilsagn til Ordføreren for Forslagsstillerne, til det konservative Parti om, at hvis de ønsker en Undersøgelse af Dumpingsspørgsmaalet, er Ministeren beredt, de kan godt faa et Par Undersøgelser til. Og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne klamrede sig virkelig til dette Halmstraa, da han sidste Gang havde Ordet. Det var nok for ham. Medens der var Harper i Luften i Eftermiddags, er det Fredsvioliner, der lyder i Aften, og det er jo kun glædeligt, at det skilte synes atter at bøje sig sammen. Men vi, der ikke hører med til denne afvekslende Duet, vi har jo ogsaa en vis Interesse i Erhvervslivets Forhold. Der findes 78 000 arbejdsløse, til Trods for at vi er inde i Foraaret, og hvad agter den højtærede Minister at foretage sig paa Erhvervslivets Omraade for at modvirke denne Tilstand? End ikke har vi faaet den højtærede Ministers sædvanlige Erklæring om Arbejdslønnen. Den har jeg savnet i Dag. Det havde dog været naturligt, at han i Dag havde forklaret os, at naar disse Fag var i Trængsel, var det Arbejdslønnens Skyld. Men det er jo muligt, at den højtærede Minister skal have Ordet igen, og saa kan vi maaske faa genoprettet det forsømte.

Foruden altsaa at afvente denne Erklæring om dette Forhold venter jeg fremdeles, at den højtærede Minister vil sige noget om, paa hvilken Maade han vil afhjælpe Vanskelighederne, naar han kategorisk fejer bort, hvad andre møder frem med. Forleden fejede han paa ny det socialdemokratiske Forslag om Støtte til Erhvervslivet ned i Papirkurven, og i Dag fejer han med en Haandbevægelse de 3 konservative Forslag bort. Hvad vil den højtærede Minister sætte i Stedet? Nu er